

Helal Olsun Karakoçan'a Helal Olsun

– GürhanGürses · 07 Aralık 2011

Kaç ay oldu şöyle bal damlası bir şekilde Karakoçanı yazmayalı... Oysa eskiden kalemi elime her aldığımda Karakoçan gelirdi söze... Zikrimizde fikrimizde özümüzde sözümüzde Karakoçan vardı.

Helal olsun Karakoçan'a, helal olsun.

Güzelliğe imza attığı için.

Daha bozulmamıştı insanlar, ekmekler, sular... Herkesin kapısı açıktı gece yaralarına Kadar, oyunlar oynanırdı. Hırsızlık çok nadir olurdu, uyuşturucunun esamisi bile okunmazdı. Sebepsiz ölümleri yoktu can yakan, ev yıkan barları hiç yoktu. Kocaman kocaman inşaatları yoktu, damlıydı evleri ama barış vardı, kardeşlik vardı, huzur vardı, komşuluk vardı. İnsanlık vardı en mühimi... Biz galiba "insan olmayı değil de zengin olmayı tercih ettik " İsmet ÖZEL deyimiyle...

Hülasa hiç günah işlememişti Karakoçan.

Kaç gün oldu şöyle rahat rahat ilçemi yazamadım doyasıya... İçimde hep bir öfke hâsıl oldu hep bir haksızlık neşet etti yok yere... Çünkü haksızlık karşısında susmanın dilsiz şeytana teşbih edildiğini biliyordum. Kendime yapılanı ömür boyu affetmeyeceğim o benim içimdeki devdir. Bunu besleyenlere bunu ortaya çıkartanlara iki cihan hakkımın haram olduğunu söylemek istiyorum. El daha kıymet biliyor bunu gittim, gördüm. Olsun iki gözüm olsun bu ilçeye fazlayız vesellem.

Güçlü olmak bir makama sahip olmak ya da o makamın türküçülüğünü yapmak demek değildir. Güçlü olmak zor zamanda konuşabilmektir. Yarın Karakoçan üzerine bir şeyler ortaya konacaksa kusura bakmayın ama nice devlet adamı gelip geçti hatırlanan bir kişi olacak yahut iki kişi... Lakin insanların gönlüne taht kuranlar ebediyen yaşayacaktır.

Lakin dert başkadır bugün, hasret başka... Güzel olana meylediyor yine yürek, eller harika olana alkış tutuyor.Ama bu ilçenin çocuklarına gençlerine yapılanları ise ancak ve ancak Allah'a havale ederek rahatlıyorum.

En hafif acı hangisidir diye bir soru soruyorum güzel ve yalnız ilçeme?

Karakoçan sevdalısı olmak haybeden bir iş değildir. Asıl sevdalılar bizleriz böyle bilinsin. Vakti geldiğinde ne demek istediğimi herkes görecektir. Gerektiğinde bu ilçe halkı olarak kendi göbek bağımızı kör ve paslı bir jiletle de keseriz gerektiğinde en garibanını sırtımıza alıp çarşı içinde gezdirmesini de biliriz.

Ama asla kendi insanımızın harcanmasına göz yummayız.

Kendi çocuğumuzun derdest edilmesine katiyen müsamaha tanımıyoruz.

Bilen bilir.

Büyük İskender Sinop'u ele geçirdiği zaman, orada yaşamakta olan zamanın ünlü düşünürü Diyojen'in yanına gitmiştir. İskender "Dile benden ne dilersen, büyük üstat!" deyince Diyojen de bu sözü buyurmuştur. Zira İskender Efendi o sıralar Diyojen yazı yazarken ışığına gölge etmektedir. Ve hatta Büyük İskender bu söz üzerine "Eğer İskender olmasaydım, Diyojen olmak isterdim" demiştir. Gölge etmeyin yeter diyoruz. Güneşimizin önünden çekilin.

Bir soru sordum en hafif acı nedir diye...

Kalp ağrısı mı dersiniz, baş ağrısı mı, diş ağrısı mı, bel ağrısı mı? Yanıtlarınızı duyar gibiyim lakin hepsine kocaman bir hayır diyorum.

En büyük acı başkasının çektiği acıdır. Bunun altını çizerek yazıyorum:

"EN BÜYÜK ACI BAŞKASININ ÇEKTIĞI ACIDIR."

Coğrafyamızda bizimde aşına olduğumuz bir deprem meydana geldi. Gönül fay hatlarımızın hep beraber titrediği bu depremde mevsimin de olumsuz sert yanı göz önüne alındığında orada kalan nice insanımızın iliklerine değin işleyen soğğun bizlere de ulaştığını bizleri de titrettiğini hissetmek zorundayız.

Gönlü titremeyen bizden değildir.

Ayırım yapan insan değildir.

Küçükük elleri ayakları soğuktan mosmor olan bebelerden tutun da yatalak olan nice yaşlı, sakat ve engelli insanımıza değin binlerce insanımızın zemheride kaldığını biliyor olmamız bizleri de kendi evlerinde en lüks yaşantıyla en leziz yemeklerle ve en seçkin giysilerle mutlu olamayan bizleri de rahatsız etmelidir.

Orada bir can zatürree oluyorsa bütün Türkiye zatürree olmalıdır.

Orada bir burun akıyorsa bütün Türkiye'nin burnu akmalıdır.

Vanlı depremzedelere evlerini açan yalnız ve güzel ilçem. Onlara sahip çıkan güzel insanlar. Ve çıkmayanlar Karakoçan'ın perde arkasındaki iş bitirici İskenderleri... Karakoçan'ın perde arkasındaki aktörleri... Size de kalmaz, unutmayın.

Siz istesenez de istemesenez de Karakoçan'da bir gençlik hareketi başlayacaktır. Karakoçanımızda bu birlik ve beraberlik inşallah ileride daha güzel daha olumlu sonuçlarda ortaya koyacaktır.

Şu an itibari ile 15 aile getirildi Van'da... Adam evini verdi dairesini... Kira almıyor hatta destek veriyor gücü yettiğince... Yakıtları karşılanacak, giyim kuşam yönüyle herkes elindekini getirip depremzedeler veriyor, halı kilim tüp kapkacak vesaire... Aylık düzenli olarak belli bir miktarda nakdi

yardım yapılacak.

Helal olsun bunu düşünenlere...

Helal olsun Karakoçan'a...

İşte özlediğimiz tablo bu, arzu ettiğimiz, tanıdığımız Karakoçan bu...

Helal oldun gidip Van'dan bu aileleri getirip sahiplik edenlere, kol kanat gerenlere...

Daha gelecek olan ailelerimiz varmış ne kadar güzel, ne kadar hayırlı bir iş! Kem gözlere şiş.

Şahsım adına takdir ve teşekkürlerimi iletiyorum katkısı olan herkese...

Gün şuculuk buculuk günü değildir, bize misafir olan, emanet olan bu insanlara hakkıyla ev sahipliği yapma günüdür. Bundan mesut gün mü var, bundan kutlu gün mü var.

Helal olsun Karakoçan'a, helal olsun.

Uzun zaman oldu gururlanmayalı ilçemle, uzun zaman oldu.

Nereye gidersek gidelim son durak KARAKOÇAN.

Belki de korkanlar olacaktır bu cümleden sonra. Korkan korksun, biz sizi korkunuzla seviyoruz.

Siz bizi gözü karalığımızla sevmeseniz de...